

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/97/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122205909
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122205909.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v konaní pred sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, s.r.o., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, o určenie, že úver je bezúročný, bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Úverovej zmluvy, č. 3808006345, zo dňa 01.08.2008, je bezúročný a bez poplatkov.

Ia. V tejto časti konania je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu o výške trov.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverovej zmluve, č. 3808006345, zo dňa 01.08.2008, v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v § 3 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru, v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený spoločnosťou. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na poštových poukážkach alebo na príkaze na úhradu je považované za neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Ila. V tejto časti konania je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške týchto trov.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverovej zmluve, č. 3808006345, zo dňa 01.08.2008, v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v § 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí, spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z ÚZ, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z ÚZ. Platba sa započíta v uvedenom poradí vždy na pohľadávku najskôr splatnú. Spoločnosť je oprávnená použiť platbu klienta na úhradu svojich pohľadávok i v inom, ako vyššie uvedenom poradí.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IIIa. V tejto časti konania je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške týchto trov.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverovej zmluve, č. 3808006345, zo dňa 01.08.2008, v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v § 3 Hlavy 14 Záverečné ustanovenia v znení: „v prípade omeškania úhrady splátky, splátky RÚ I. či RÚ II., alebo ich časti alebo zmluvných pokút, alebo platieb podľa Hlavy 6. § 6 týchto ÚP je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania

vo výške 0,08 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej však 300,- Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ I. či RÚ II., alebo ich častí dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IVa. V tejto časti konania je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške týchto trov.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená Úverovej zmluve, č. 3808006345, zo dňa 01.08.2008, v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v § 4 Hlavy 14 Záverečné ustanovenia v znení: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ I., alebo RÚ II., či ich častí dlhšieho ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5 % z úveru, z ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Va . V tejto časti konania je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške týchto trov.

VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená Úverovej zmluve, č. 3808006345, zo dňa 01.08.2008, v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v § 5 Hlavy 14 Záverečné ustanovenia v znení: „Spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 100,-Sk.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIa. V tejto časti konania je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške týchto trov.

VII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverovej zmluve, č. 3808006345, zo dňa 01.08.2008, v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v § 7 Hlavy 14. Záverečné ustanovenia, v znení: „Klient vyhlasuje, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv, ktoré vznikli spoločnosti v súvislosti s uzatvorením ÚZ, ÚP, Zmluvy o RÚ I., Zmluvy o RÚ II., najmä právo na vrátenie úveru alebo RÚ I., RÚ II., právo na úhradu príslušenstva a zmluvných pokút, prípadne práva, ktoré jej vznikli v dôsledku skončenia záväzkového vzťahu z tejto ÚZ, Zmluvy o RÚ I. alebo RÚ II., a to na dobu 10 tich rokov odo dňa, kedy premlčacia lehota začala po prvý raz plynúť“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIIa. V tejto časti konania je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške týchto trov.

VIII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverovej zmluve, č. 3808006345, zo dňa 01.08.2008, v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v § 12 Hlavy 14. Záverečné ustanovenia, v znení: „ÚZ, ÚP, Metodická príručka, metodická príručka KK, a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIIIa. V tejto časti konania je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojou žalobou doručенou súdu dňa 24.06.2022 domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 01.08.2008 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 214,- € (6.447,- Sk), ktorý sa zaviazal

žalovanému zaplatiť v 8. mesačných splátkach vo výške 31,34 € (944,- Sk). V úverovej zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba vo výške 38,25 %, RPMN vo výške 46,60 %. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i), k/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a preto je úver bezúročný a bez poplatkov.

Aj keby úver nebol bezúročný a bez poplatkov z dôvodov uvedených vyššie, tak v Zmluve je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 38,25 %. V tejto súvislosti poukázal na priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do jedného roka, v auguste 2008, vo výške 14,79 % p.a.. Z uvedeného vyplýva, že úrok stanovený veriteľom v úverovej zmluve je viac ako dvojnásobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“), teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 MCdo 1/2009 zo dňa 31. júla 2009). Vzhľadom na uvedené považuje ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v Zmluve za absolútne neplatnú.

Podľa žalobcu Zmluva obsahuje aj neprijateľné zmluvné podmienky v § 3 a 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru, § 3, 4, 5, 7 a 12 Hlavy 14. Záverečné ustanovenia.

Žalovaný vo svojom vyjadrení navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

2.1 Žalobca nemá absolútne žiadny naliehavý právny záujem na určení jej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, keďže odo dňa 22.07.2009 bol úver doplatený. Pokiaľ svoju argumentáciu o určení bezúročnosti a bez poplatkovosti opiera o ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., je nevyhnutným dodať, že žalovaná úverová zmluva bola uzatvorená v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý predmetné ustanovenie neobsahoval. V danom prípade by preto išlo o retroaktivitu. Ustanovenie § 25 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. neumožňuje aplikáciu § 11 ods. 4 aj na právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti cit. zákona 129/2010 Z.z.. Rovnako ustanovenie § 137 písm. c) a d) Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“) nebolo v čase trvania úverovej zmluvy platné, ani účinné, preto ho nie je možné na žalobu aplikovať.

Žalobca v replike uviedol, že predmetná žaloba predstavuje efektívny procesný prostriedok pre mňa ako spotrebiteľa, aby bola zabezpečená ochrana ohrozených a porušených práv v dôsledku nedodržania povinnosti žalovaného ako dodávateľa uvádzať v zmluve všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. a nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky vo formulárových zmluvách, ako aj nekalých obchodných praktík pri ich uzatváraní. Neprijateľná zmluvná podmienka je absolútne neplatná bez ohľadu na to, či a kedy by sa spotrebiteľ určenia jej neplatnosti domáhal a naliehavý právny záujem sa v tomto prípade nemusí preukazovať. Tento princíp platí rovnako aj pri posúdení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalovaný v podstate vykladá ustanovenie § 137 CSP tak, ako keby tento uzákoňoval taxatívny výpočet možných žalôb, brániac spotrebiteľovi podať žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru alebo neprijateľnosti zmluvných podmienok. CSP ponechal, rovnako ako tomu bolo počas účinnosti OSP, exemplatívny výpočet druhu možných žalôb, teda prípustné sú aj iné žaloby, ako sú vymenované v § 137 CSP. Dostatočnú legitimitu na podanie určovacej žaloby na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ale aj iné určovacie žaloby s cieľom ochrany spotrebiteľa poskytuje už citované ust. § 3 ods. 3 a ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ale aj § 53a ods. 1 OZ. Ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. je potrebné aplikovať aj na úverový vzťah založený zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa tvrdenia žalobcu, ak ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení práve s odkazom na § 137 CSP umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy žalobou, tak v zmysle zásady, že vo väčšom je obsiahnuté menšie, ak sa spotrebiteľ môže domáhať žalobou určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak sa môže domáhať žalobou aj určenia neplatnosti ktorejkoľvek neplatnej časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda aj určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, lebo určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, je taktiež určením neplatnosti zmluvy. Z názorov žalovaného vyplýva, že určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok

je len akýmsi vedľajším produktom iného spotrebiteľského sporu. V skutočnosti je však určovanie neprijateľnosti zmluvných podmienok v individuálnych spotrebiteľských sporoch hlavným prostriedkom a cieľom ochrany spotrebiteľov v EÚ, pričom poukázal na čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Súd môže žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť len v jednom prípade, a to keď zistí, že sa v súdnej veci nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ak súd zistí, že v súdnej veci o neprijateľnú zmluvnú podmienku ide, žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť nemôže, a to bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky samostatnou žalobou v zmysle § 298 ods. 1 CSP, alebo pri podmienkach, aké sú obsiahnuté v § 298 ods. 2 CSP a tiež bez ohľadu na to, či žaloba smeruje proti obchodníkovi, ktorý je autorom neprijateľnej zmluvnej podmienky, alebo proti jeho právnomu nástupcovi a bez ohľadu na to, že o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, už bolo v inom súdnom konaní, ale z iného právneho vzťahu, založenom iným právnym úkonom rozhodnuté, a to aj v prípade, ak by sa súdne konania týkali tých istých strán a bez ohľadu na to, či v prípade úverového právneho vzťahu, už úver splatený bol, alebo ešte nie. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 10Co/30/2018, z 09.04.2019, podľa ktorého na dôvodnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemá žiaden vplyv, či úver už bol, alebo nebol splatený. Ku skutočnosti, že samotné plynutie času nemá žiaden vplyv na možnosť vyhovieť žalobe o určenie neplatnosti zmluvnej podmienky poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 6Cdo/127/2017 z 30.01.2019. Čo sa týka inštitútu abstraktnej kontroly v spotrebiteľských zmluvách, tak tento netvorí žiadnu prekážku pre individuálne súdne konania, a to či už so spotrebiteľom na strane žalobcu alebo na strane žalovaného (uznesenie NS SR, sp.zn. 6Ndc/20/2016) z 23.01.2017. V súvislosti s možnou úvahou o retroaktivite ustanovenia § 53a OZ treba uviesť, že ak je súčasťou právneho poriadku ustanovenie § 53 ods. 1 a § 879f ods. 3 OZ, nemôže ísť v podobe § 53a OZ o narušenie právnej istoty, keďže toto neupravuje substantívne a retroaktívne neprijateľnosť zmluvnej podmienky, ale definuje prípady, v ktorých bude daná ex lege povinnosť zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Žalovaný v duplike uviedol, že každá žaloba musí spĺňať kritérium účelnosti, dôvodnosti a opodstatnenosti. Pričom súčasne musí pre žalobcu zabezpečovať ochranu jeho ohrozených práv, či záujmov o čom svedčia samotné základné princípy v čl. 2 a 5 Civilného sporového poriadku. K otázke nevyhnutnosti prioritného zisťovania naliehavého právneho záujmu žalovaný poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 04.05.2022 v konaní vedenom pod sp.zn. 6Co/13/2022. Povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu na určení práva je naliehavý právny záujem, zaťažuje žalobcu, ktorý ho doposiaľ nešpecifikoval. Určovacia žaloba má predovšetkým preventívny charakter. Jej účelom je spravidla poskytnúť ochranu práva žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu práva. Je namieste tam, kde jej pomocou možno odstrániť stav ohrozenia práva, či neistoty v právnom vzťahu a primeranú nápravu nie je možné dosiahnuť inak, ale aj tam, kde určovacia žaloba účinnejšia ako iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu, a kde jej pomocou možno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia sporov v budúcnosti. Pokiaľ aj zákon č. 129/2010 Z.z. v aktuálnom znení umožňuje spotrebiteľom domáhať sa bezúročnosti a bez poplatkovosti, prípadne neplatnosti úverovej zmluvy, neznamená to automaticky, že sa zrušia všetky ostatné ustanovenia (o zákaze retroaktivity a nevyhnutnosti naliehavého právneho záujmu) a bez ohľadu na jeho neefektivitu a neúčelnosť sa právo žalobcu ako spotrebiteľa musí nutne uplatňovať žalobou na súde.

Súd vykonal dokazovanie listinami (úverová zmluva s úverovými zmluvnými podmienkami, poštové poukážky, priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk), pričom zistil tento skutkový stav:

5.1 Dňa 01.08.2008 uzavreli strany Úverovú zmluvu č. 3808006345, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 6.447,- Sk (214,- €) na kúpu tovaru – domáce kino, ktorý mal žalobca uhradiť formou 8. splátok po 944,- Sk (31,34 €) mesačne, pričom prvá splátka bola splatná dňa 01.09.2008, ďalšie splátky vždy do 20. dňa v mesiaci a posledná splátka dňa 20.04.2009. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 38,25 % ročne, údaj o RPMN bol v zmluve uvedený vo výške 46,06 %.

5.2 Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola výška priemerných úrokových mier úverov poskytovaných obchodnými bankami v auguste 2008 v sadzbe 14,79 %.

Na základe zisteného skutkového stavu súd vec takto právne posúdil:

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
f) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., pri nespĺnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 53a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu

takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Podľa § 54 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného od 01.01.2018, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

Podľa § 298 Civilného sporového poriadku, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Zmluva uzavretá medzi stranami konania je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou, keďže pri uzavretí zmluvy bol žalovaný v postavení dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalobca v postavení spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Stranami sporu nebolo spochybňované, že poskytnutý úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia v tom čase účinného zákona č. 258/2001 Z.z., teda úverová zmluva musí obsahovať všetky obligatórne náležitosti vyplývajúce z ust. § 4 ods. 2 cit. zákona. V zmysle § 4 ods. 3 cit. zákona, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti taxatívne uvedené v tomto zákonnom ustanovení, považuje sa za bezúročnú a bez poplatkov.

Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov (§ 4 ods. 2 písm. k/). Zmluva uzavretá medzi stranami konania v prejednávanej veci neobsahuje údaj o priemernej RPMN v zmysle zákonných požiadaviek. Z tohto dôvodu je poskytnutý úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pričom pre aplikáciu ust. § 4 ods. 3 cit. zákona postačuje, ak chýba ktorýkoľvek z uvedených údajov a zmluva sa potom považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Oprávnenie na podanie žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyplýva z § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý nemá vo vzťahu k uvedenej úprave prechodné ustanovenie, pričom je potrebné podotknúť, že práve zákon č. 129/2010 Z.z. nahradil zákon č. 258/2001 Z.z..

Následne sa súd zaoberal neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa, takzvaná teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahov. Neprijateľnú zmluvnú podmienku súd nemodifikuje.

K námietke žalovaného o nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcu na podanej žalobe, súd poukazuje napr. na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 6Ndc/20/2016, z 23.01.2017, podľa ktorého zavedenie osobitného konania podľa § 301 CSP neznamená, že spotrebiteľ sa nemôže domáhať

neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasledujúceho CSP len s účinkami inter partes. Prípustnosť určovacích výrokov pri neprijateľnej zmluvnej podmienke bola vyslovená aj v rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 6Cdo/127/2017, zo dňa 30.01.2019, podľa ktorého „rozdiel v porovnaní s určovacou žalobou je ďalej v tom, že žalobu o neprijateľnosť zmluvnej podmienky možno uplatniť len v prípade spotrebiteľskej zmluvy. Úplne odlišný v porovnaní s určovacou žalobou je aj účel, ktorému má uvedená žaloba slúžiť. Dovolací súd dospieva preto k záveru, že v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky ide o osobitný druh žaloby patriaci spotrebiteľovi, s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch.“ V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. K obdobnému záveru dospel napríklad aj Krajský súd v Prešove vo svojom uznesení, č.k. 20Co/295/2014-151, zo dňa 21.04.2016, keď konštatoval danosť právneho záujmu na zabezpečenie právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Konštatoval, že spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t.j. či tak činí pred vstupom do zmluvného vzťahu s dodávateľom, počas jeho trvania alebo až následne.

Pokiaľ ide o druhý žalobný petit žalobcu, v ktorom sa domáha určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v § 4 hlavy 5 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v tejto súvislosti súd poukazuje na právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Csp/35/2021 zo dňa 13.10.2021. V danom prípade následok neuhradenia splátky úveru z dôvodu neuvedenia správneho variabilného symbolu spôsobuje neprimeranú sankciu vyvolávajúcu vážne právne dôsledky, napríklad následok okamžitej splatnosti úveru. Žalovaný ako dodávateľ v prípade existencie iba jedného zmluvného záväzku so spotrebiteľom nemôže mať problém s priradením aj spotrebiteľom neidentifikovanej platby bez uvedenia variabilného symbolu a v prípade existencie viacerých záväzkov spotrebiteľa voči jednému dodávateľovi nastupuje zákonný predpoklad § 330 Obchodného zákonníka. Teda ak dlžník má voči veriteľovi niekoľko peňažných záväzkov a neurčí, ktorý záväzok plní, platenie sa týka najskôr záväzku, ktorého splnenie nie je zabezpečené alebo je najmenej zabezpečené; inak záväzku najskôr splatného. Žalovaný na jednej strane sankcionuje spotrebiteľa za neuvedenie variabilného symbolu právnym dôsledkom neuhradenia splátky úveru, avšak na druhej strane, si vyhradzuje právo určiť poradie započítania platieb poukázaných spotrebiteľmi na úhradu záväzkov. Súd túto podmienku považoval za neprijateľnú v súlade s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Súd vyhodnotil zmluvnú podmienku citovanú vo výroku III. tohto rozsudku ako neprijateľnú. Uvedená zmluvná podmienka totiž umožňuje zápočet úhrad na iné plnenie ako na istinu a to výhradne podľa vôle žalovaného ako veriteľa. Má preto za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázke plnenia dlhu. Vzťah sa tak v tejto otázke stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa až nepredvídateľným. Je nepochybne, že spotrebiteľ má prioritný záujem predovšetkým na úhrade istiny. V tomto smere je potrebné poukázať i na to, že aj samotný zákon č. 258/2001 Z.z. účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere výslovne v § 6 reguloval predčasné splatenie spotrebiteľského úveru tým, že stanovil, že ak spotrebiteľ splatí spotrebiteľský úver pred lehotou splatnosti, má právo na zníženie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom tak, ako je uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Predmetná zmluvná podmienka však spotrebiteľovi postavenie podstatne zhoršuje. Evidentne je spotrebiteľovi bránené presadiť vlastnú vôľu splniť presne sledovaný dlh. Spotrebiteľ môže prirodzene sledovať zníženie istiny, aby sa mu znížil základ pre narastanie úrokov. Preskúmaná zmluvná podmienka tento zámer spotrebiteľa (plniť dlh z istiny) sťažuje a ide zároveň o podstatné zhoršenie pozície spotrebiteľa. Z ekonomického hľadiska je zásadný rozdiel, ak sa predčasne splatí istina alebo príslušenstvo. Pri znížení istiny úveru sa totiž znižuje aj základ pre ďalšie úročenie (odplatné i sankčné). Táto zmluvná podmienka je preto nepochybne na škodu spotrebiteľa, pretože nerešpektuje jeho vôľu a oprávnené záujmy a na druhej strane umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy, čím zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. S ohľadom na uvedené možno preto konštatovať, že ak zmluva umožňuje

ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke ako je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá v zmysle zákona je absolútne neplatná (viď rozsudok Okresného súdu Prešov, sp.zn. 19Csp/215/2019).

Súd má za to, že zmluvné pokuty a úroky z omeškania dojednané v úverových podmienkach (§ 3 a 4 Hlavy 14.) spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Boli dojednané v rámci úverových podmienok na vopred pripravenom tlačive a spotrebiteľ si ich individuálne nedojednal, ani nemal možnosť ovplyvniť ich obsah, nakoľko sú dojednané za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách. V predmetnej úverovej zmluve bol spotrebiteľ za to isté porušenie povinnosti (omeškanie so splátkami) niekoľkonásobne sankcionovaný (za omeškanie s úhradou splátky alebo zmluvnej pokuty úrok z omeškania vo výške 0,08 % denne, za omeškanie s úhradou splátky dlhšie ako 7 dní zmluvná pokuta vo 8 % z neuhradenej omeškanej splátky, v prípade omeškania s úhradou splátky viac ako 6 mesiacov zmluvná pokuta vo výške 5 % z úveru, s ktorého vrátením je v omeškaní). Takéto viacnásobné a neprímerane vysoké sankcionovanie spotrebiteľa za porušenie tej istej povinnosti je neprijateľné a neakceptovateľné. K úroku z omeškania vo výške 0,08 % denne súd dodáva, že ide o ročný úrok z omeškania vo výške 29,2 % ročne, čo niekoľkonásobne prevyšuje zákonnú výšku úrokov z omeškania.

K poplatku za upomienku vo výške 100 Sk (3,32 €) súd konštatuje, že upomienka nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mala povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné, netransparentné a dodávateľovi umožňuje voči spotrebiteľovi za porušenie zmluvných povinností požadovať viacnásobný postih (zmluvná pokuta, poplatok za upomienku, úroky z omeškania a pod.) a takýto stav spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/350/2012 zo dňa 22.05.2014, v ktorom krajský súd uviedol: „Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky) predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky - navrhovateľa spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa.“ Súd sa s týmito závermi v plnom rozsahu stotožňuje.

Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú v § 7, Hlavy 14 podľa ktorej, klient vyhlasuje, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv vzniknutých spoločnosti v súvislosti s poskytnutím úveru klientovi, najmä právo na vrátenie úveru, právo na úhradu príslušenstva a zmluvných pokút a práva prípadne vzniknuté v dôsledku ukončenia úverovej zmluvy, a to na dobu desiatich rokov odo dňa, kedy premlčacie lehoty začala po prvý raz plynúť, súd uvedenú podmienku v celom rozsahu považuje za neprijateľnú. Súd uvádza pokiaľ ide o predĺženie premlčacej doby, akékoľvek predlžovanie premlčacej doby na 10 rokov je pre súd absolútne neprípustné. Vytvára sa tým bezprecedentné časové zvýhodnenie veriteľa, čo na druhej strane automaticky vedie k oslabeniu právneho postavenia spotrebiteľa. Takéto závažné ustanovenie o predĺžení premlčacej doby až na 10 rokov nie sú podpísané žalobkyňou ako dlžníkom. Je potrebné si uvedomiť, aké problematické je vôbec čítanie týchto zmluvných podmienok, ktoré sú písané miniatúrnym, takmer nečitateľným písmom a samotné predĺženie takejto premlčacej doby až na 10 rokov, podľa názoru súdu spôsobuje nadvládu veriteľa nad dlžníkom aj z pohľadu samotnej vymáhateľnosti práva a ide v podstate o znegovanie samotného inštitútu premlčania v záväzkových vzťahov (viď rozsudok Okresného súdu Prešov, sp.zn. 16Csp/86/2020 zo dňa 10.09.2020). O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky zároveň rozhodol aj Okresný súd Vranov nad Topľou v rozsudku, sp.zn. 3C/213/2011 zo dňa 28.11.2011, keď uviedol - ustanovenie, obsahom ktorého je vyhlásenie žalovanej, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv, ktoré vznikli spoločnosti v

súvislosti s uzatvorením úverovej zmluvy a úverových podmienok, najmä právo na vrátenie úveru, právo na náhradu príslušenstva a zmluvných pokút, prípadne práva, ktoré vznikli v dôsledku skončenia záväzkového vzťahu z tejto úverovej zmluvy, a to na dobu desiatich rokov odo dňa kedy premlčacia lehota začala po prvý raz plynúť spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto predmetné ustanovenie súd vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je podľa § 53 ods. 5 OZ neplatná. Tento rozsudok bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp.zn. 20Cp/64/2012, zo dňa 29.11.2012.

V súvislosti so zmluvnou podmienkou uvedenou v § 12 Hlavy 14. Záverečné ustanovenia súd uvádza, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Aplikácia Obchodného zákonníka by prichádzala do úvahy len vtedy, ak by to bolo pre spotrebiteľa výhodnejšie. Keďže prednostné spravovanie záväzkového vzťahu ustanoveniami Obchodného zákonníka by bolo pre neho ako spotrebiteľa nevýhodnejšie, táto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech žalobcu podľa § 53 ods. 1 OZ, pretože sa týmto vopred vzdáva svojich zákonných práv a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. Navyše, nejde o individuálne dojednanie a ide o stav podľa § 53 ods. 2 OZ.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP., tak že v plnej miere úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.